

[Landbrugsministeren.]

Denne Bemyndigelse til Landbrugsministeriet er i Virkeligheden i Overensstemmelse med, hvad der er gennemført paa Irland, hvor man har gennemført — man maa egentlig forbavses over det —, at alle Ægsamlere og alle Forhandlere af Æg i Irland skal anmelde det og have Tilladelse dertil; de skal være underkastet Kontrol, saaledes at de kan ifalde Bødestraf, hvis de overtræder de almindelige, gældende Regler. Det er i Virkeligheden dette irske Forbillede, der her er taget op. Jeg har, som sagt, Betænknelighed ved at gennemføre det her i Landet, og jeg vil tilføje, at selv om Rigsdagen vedtager en saadan Bemyndigelse for Landbrugsministeriet, vil jeg i alt Fald paa nærværende Tidspunkt ikke prøve paa at benytte den, idet jeg har den Tro, at hvis vi blot tilstrækkelig skarpt vaager over, at Udførselskontrollen udfører sit Hverv paa tilfredsstillende Maade, vil det virke tilbage paa hele Æghandelen, saaledes at den af sig selv indstiller sig paa rette Geled. Jeg tror det. I hvert Fald mener jeg, at det Forsøg skal først gøres, at Udførselskontrollen aldeles hensynsløst kasserer og tilbageholder sekunda Æg, eventuelt tager Eksporttilladelsen fra dem, som møder med saadanne Æg til Eksport. Hvis det finder Sted, vil det nødvendigvis, at Eksportørerne optræder med samme Strenghed overfor Ægsamlere og disse med den samme Strenghed overfor Producenterne. Og saa vilde jeg tro, Bestemmelsen kunde undværes. Jeg maa indrømme, at jeg egentlig ikke i Øjeblikket kan overse, hvorledes en saadan Kontrol er mulig, om den overhovedet lader sig gennemføre. Det kan jo ikke nægtes, at i Irland har man gennemført den, men samtidig har man ogsaa gennemført en meget streng Kontrol med Eksporten, og jeg tror nu nok, at dette er det afgørende. Selv om man altsaa vilde vedtage en saadan Bestemmelse, tror jeg ikke, det vilde være rigtigt i Øjeblikket at anvende den. Jeg mener i det hele taget, at saaledes som Forholdene ligger, er det ganske særlig de Punkter, jeg har nævnt, Emballagen og Kontrollen ved Eksporten, man bør samle sin Opmærksomhed om. Men denne § 2 er altsaa indsat, for at hele dette Spørgsmaal vedrørende Hjemmehandelen ogsaa kan blive gjort til Genstand for en Drøftelse her i Tinget, og jeg er selvfølgelig villig til en Forhandling baade om denne og om de øvrige Bestemmelser, Lovforslaget indeholder.

Jeg skal i øvrigt ikke gaa nærmere ind paa Enkeltheder i Lovforslaget. Jeg vil kun gentage, at jeg tror, det er nødvendigt ikke

blot at opretholde den Lovgivning, vi har paa dette Omraade, men ogsaa at skærpe den paa en saadan Maade, at vi virkelig opnaar det, der skal opnaas, nemlig at den enkelte samvittighedsløse Forretning ikke kan ødelægge Forretningen for dem, der er samvittighedsfulde, og at den enkelte samvittighedsløse Producent — det kan godt dreje sig om nogle ganske faa — ikke ødelægger det økonomiske Resultat for de mange Tusinder, som gør sig Umage for at fremstille en Vare, Forbrugerne virkelig kan være tjent med at købe.

Med disse Bemærkninger skal jeg tildele mig at anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Det ærede 6te Medlem for 5te Kreds har Ordet for at forelægge det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

S. Rasmussen: Det Lovforslag, jeg her har den Ære at forelægge for det høje Ting, er for saa vidt kendt, som det har været behandlet her i Tinget to Gange før. Det gaar ud paa, at der nedsættes et Udvalg angaaende Forholdet mellem Staten og Kirken. Dets § 1 lyder saaledes:

„Kirkeministeren bemyndiges til at nedsætte et Udvalg til Drøftelse af Forholdet mellem Staten og Folkekirken og til at afgive Betænkning om eventuelle Ændringer i det bestaaende Forhold, derunder ogsaa om Formaalstjenligheden af en fuldstændig Adskillelse.“

Jeg kan her henvise til mine Udtalelser, forrige Gang jeg havde den Ære at forelægge Lovforslaget her i Tinget, og jeg ønsker ikke i Dag at føje ret meget til. Kun vil jeg sige, at mit Parti mener, at Forholdene fremdeles er af en saadan Beskaffenhed, at der er Trang til at faa nedsat et saadant Udvalg, idet vi nemlig ikke tror, at man ellers vil faa Ro om de kirkelige Forhold, hvilket vi ogsaa synes at have set en Bekræftelse paa deri, at to kirkelige Lovforslag lige i de seneste Dage er blevet fremsat i det andet høje Ting. Vi tror, det vilde være heldigt baade for Staten og for Folkekirken, om vi fik et saadant Udvalg nedsat, som, medens Forholdene endnu er rolige, kan overveje disse Spørgsmaal og fremkomme med Forslag til en eventuel Omordning, saaledes som det i Lovforslaget er skitseret.

Jeg ser af Referaterne fra det Møde, som Venstre nys har afholdt i Horsens, at den højtærede Kirkeminister der har udtalt sig angaaende dette Spørgsmaal. Jeg forstaar ikke helt den højtærede Ministers